

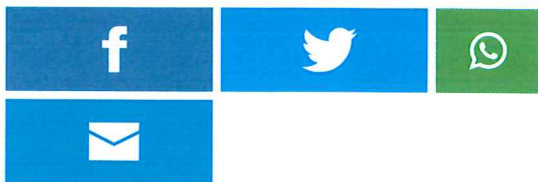

Neurochirurg Erik Van de Kelft: "Mensen willen dromen, genieten en plannen maken. Dat staat haaks op de realiteit, want plannen maken, is nog niet voor morgen of overmorgen. Dus willen mensen eigenlijk liever bedrogen worden." © Geert De Rycke

“Plannen en dromen voor 2021? Dat leidt alleen maar tot frustraties”: neurochirurg Erik Van de Kelft waarschuwt voor te veel enthousiasme

REGIO “Er zijn nog te veel onzekerheden, waardoor we veel van onze plannen toch beter nog maar even loslaten. Het leidt alleen maar tot frustraties.”

Neurochirurg Erik Van de Kelft, verbonden aan het AZ Nikolaas, neemt geen blad voor de mond en waarschuwt voor al te veel overdreven optimisme en enthousiasme dit jaar. “Elke dag zie ik een paar tientallen mensen, uit alle lagen van de bevolking. Ik kan daardoor heel goed inschatten wat er leeft, en tegelijk kan ik vanuit een bevoorrechte positie ook de impact van deze

‘We hebben perspectief nodig’, dat is wellicht wat u ook heel vaak hoort bij uw patiënten.

“Mensen luchten hun hart hier eens heel graag, merk ik. De mensen die ik zie, hebben een medisch probleem, maar het zijn geen zieke mensen. Dan voel je toch de frustratie, bij iedereen. Ik zie dan drie fundamentele oorzaken, die het ook begrijpelijk maken. De eerste is dat we uit een periode komen waarin we ongelooflijk verwend waren. Zonder het goed te beseffen, hadden we een fantastisch leven. En nu plots mag er bijna niks meer van alles dat we leuk vonden. Dus we gedragen ons wat als een verwend kind dat zijn speelgoed wordt afgepakt. Een tweede reden van frustratie is dat een mens nooit tevreden is. We willen altijd maar meer, verder en beter. En voor velen is dat nu onmogelijk geworden. En het laatste, het enige waar we wel een impact op hebben, is bedrog. We doen onszelf heel veel aan. Een voorbeeld: er zijn nu blijkbaar al heel veel 65-plussers die voor de maanden mei en juni cruises aan het boeken zijn. Dan maak je jezelf iets wijs, je

bedriegt jezelf. Want we weten niet of het zal kunnen. Mij helpt het ontzettend om al die plannen en verlangens los te laten. Ik reis ook graag en veel. Ik heb onlangs tegen mijn vrouw gezegd dat ik graag een reis zou willen plannen voor februari 2022. Dat is nog ver weg, maar uiteindelijk plan ik het nog niet. Ik laat het los. Anders zou ik de komende maanden alles gaan interpreteren in functie van die reis. En dat leidt dan ongetwijfeld tot frustraties.”

© Geert De Rycke

Mensen willen dromen, genieten en plannen maken. Dat staat haaks op de realiteit, want plannen maken, is nog niet voor morgen

of overmorgen. Dus willen mensen eigenlijk liever bedrogen worden.

- Erik Van de Kelft

Niettemin lijkt de hoop op een terugkeer naar ons 'normaal' leven op dit moment toch enigszins gerechtvaardigd?

“Stel dat we in de herfst voldoende groepsimmunititeit hebben opgebouwd, zodanig dat corona voor ons geen groot probleem meer is, dan kunnen we wellicht weer onbezorgd op restaurant en op café. Maar dat is nog iets anders dan reizen, zeker buiten Europa. Hoe staat het daar met de vaccinatiegraad? Op veel van die exotische bestemmingen zullen mensen nog niet gevaccineerd zijn. En stel dat daar dan het coronavirus gemuteerd is naar alweer een andere variant, waarvan je sneller en harder ziek wordt en waar ons vaccin niet tegen bestand is, waar staan we dan? Er zijn nog te veel onzekerheden, waardoor we veel van onze plannen toch beter nog maar even loslaten.”

Dus moeten we aanvaarden dat we een perspectief ook maar beter nog even loslaten?

“Het is belangrijk dat we beseffen dat wij, mensen dus, dit virus niet kapot kunnen

krijgen. Het virus zal nog lang blijven rondwaren, hopelijk niet in deze ziekmakende vorm. Met een antibioticum kan je een bacterie doden, maar er is geen medicament waarmee we dit virus kunnen doden. Dus er zijn eigenlijk maar enkele opties: ofwel verdwijnt het virus vanzelf, wat soms gebeurt, ofwel muteert het naar een minder virulente vorm, ofwel volgt er nog een horrorscenario. Stel je voor dat we nog worden geconfronteerd met een mutatie van het virus die heel gevaarlijk is en waartegen het vaccin niet bestand is. Ik zeg niet dat het waarschijnlijk is, maar het kán.

Het voordeel vandaag is dat we heel snel een vaccin hebben kunnen ontwikkelen dat werkt. Dat is duidelijk aangetoond. We hoeven dus niet te wachten tot het virus spontaan muteert naar een minder virulente vorm. We gaan nu zorgen voor groepsimmunitet. Als iedereen immuun is, is het liedje ook gedaan voor het virus. We kunnen daarmee een periode van twee à drie jaar heel wat korter maken.”

Neurochirurg Erik Van Der Kelft, aan het werk in het operatiekwartier van het AZ Nikolaas. © Geert De Rycke

Er zijn heel wat vragen gesteld over wie eerst aan bod zou moeten komen bij het vaccineren. Niet de jongeren, vindt u.

“Het is logisch dat de meest kwetsbare groepen eerst het vaccin krijgen. Wie wordt er vooral ziek? Ouderen en chronisch zieken. Zij vertegenwoordigen de meerderheid van de Covid-19-gerelateerde opnames in onze ziekenhuizen. Door hen éérst te vaccineren, kunnen we onze gezondheidszorg overeind houden. Waarom niet de actieve bevolking eerst? Zij zijn het toch die de maatschappij doen draaien, hoor ik vaak. Dat is juist, maar het risico bestaat dan dat onze gezondheidszorg alsnog kapseist door het teveel aan covidpatiënten. Als de actieve bevolking dan gezondheidszorg nodig heeft, zal het niet mogelijk blijken. Dat houdt een ernstige maatschappelijke uitdaging in. Heel je leven hard werken en veel belastingen betalen, maar als je dan de pech hebt om ziek te worden, is er voor jou niet de geschikte zorg. Van frustratie gesproken. We hebben een solidair systeem nu. Ik hoor echter mensen zeggen dat ouderen toch hun beste tijd hebben gehad. In Nederland spreekt men zelfs van ‘het dode hout wat weghakken’. Kom zeg, we zijn toch nog altijd mensen in een solidaire maatschappij.”

Zelfbedrog

“Het is al heel slecht gesteld met onze burgerzin. En om deze crisis goed door te

komen, moeten we net die burgerzin koppelen aan wetenschap. Maar wetenschap is de zoektocht naar de waarheid in de wetenschap dat je ze nooit zal vinden. Wat vandaag geldt, kan morgen al anders zijn omdat er nieuwe gegevens opduiken. Mensen verwarren wetenschap met een universele waarheid, die niet bestaat. Ik vind dat Erika Vlieghe een zeer verstandige vrouw is. Zij heeft gezegd: *'2022 wordt een feestjaar'*. Veel mensen dachten dat ze zich versprak en 2021 bedoelde, maar dat was niet zo.

We leven bovendien in een heel individualistische periode, waarbij we vinden dat de staat zich niet te veel moet bemoeien met onze persoonlijke vrijheden. Er zijn nog steeds heel wat mensen die nu hun rug keren naar onze maatschappij. Ik wijs dan zelfs niet zozeer naar de relschoppers van een paar weken geleden, maar wel naar de mensen die toch gaan skiën en die bij hun terugkomst zich tóch niet laten testen en tóch geen boete krijgen. Dat is voor veel mensen mét burgerzin een grote frustratie. Maar dat ligt vandaag heel gevoelig, blijkbaar. Kortom, we verdragen de waarheid moeilijk. Mensen willen dromen, genieten en plannen maken. Dat staat haaks op de realiteit, want plannen maken, is nog niet voor morgen en overmorgen. Dus willen mensen eigenlijk liever bedrogen worden.”

Tot slot: hoe heeft het AZ Nikolaas het coronahoofdstuk tot nu toe doorstaan?

“We hebben onze verantwoordelijkheid genomen als grootste regionaal ziekenhuis, binnen het netwerk Sint-Niklaas, Lokeren en Dendermonde. We hebben van bij het begin onze rol als covidziekenhuis opgenomen. We hebben nooit een capaciteitsprobleem gekend, dus we waren goed voorbereid. Het heeft wel en nog steeds een belangrijke repercussie op de niet-covidzorg. Als je veel personeel en infrastructuur reserveert voor covidpatiënten moet je de andere zorg on hold zetten. Sinds oktober gebeurt dat al, en dat voor de tweede keer. Dat zorgt helaas voor lange wachtlijsten op dit moment. Ik vind het wél een goeie beslissing van de overheid om enerzijds zo snel mogelijk te vaccineren en anderzijds de regels niet te veel te lossen. Dat lijkt me de enige goeie weg. Ons gezondheidssysteem is niet gekapseisd, chapeau voor iedereen. Maar het is wel heavy geweest. En onderschat niet dat er bij artsen en verpleegkundigen ook frustratie leeft: net als iedereen willen ook wij ons gewone ding weer kunnen doen. Maar we beseffen dat we daarvoor dus nog wel even geduld moeten hebben.”

